

متن پرسش

سلام علیکم استاد گرامی بنده اخیرا فکر میکنم با یک معضل عملی در عرصه تحلیل سیاسی مواجه شدم. بعضا ما با اظهارنظرهایی از طرف افراد متوسط یا پایین تر از متوسط مواجه می شویم که گرچه حرف های نپخته و ناقصی است اما دارای وجه صحت میباشد به طوری که میتوان آن ها را حمل به صحت کرد. با این حال به علت این که حرفها جامع و مانع نیست خیلی ها موضع گیری تند میکنند چون شاید به وجه صحت نظرات توجه ندارند. مثلا همین حرفهای خانم نعیمه اشراقی. گرچه ایشان واقعا در حدی نیست که بخواهد مثلا مفسر آراء و نظرات حضرت امام باشد و عمدتا از زاویه نگاه سطحی خود حرفهای نپخته ای میزند اما حرفها گاهی اوقات جوری است که نمیتوان وجه صحت آن را نادیده گرفت و البته نه میتوان آن را تأیید کرد. در این گونه موارد بنده سعی میکنم وجه صحت حرفها را روشن کنم و مغلطه و سوءتعبیر را دفع کنم بدون آن که بخواهم از شخصیت یا دیگر مسائل آن فرد دفاع کنم. به نظر میرسد خیلی وقت ها هم لازم است اساسا سکوت کنیم. سیره بزرگان هم نشان میدهد در این موارد اغلب سکوت میکنند. به نظر شما این روش صحیح است؟ البته نمیدانم در مورد مثال خاصی که گفتم با من هم نظر هستید یا نه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: توصیه‌ی اساتید سلوکی همیشه همین کاری است که شما می‌کنید. خداوند این توفیق را از شما نگیرد تا آزاد از نگاه‌های محدود سیاسی و جناحی مطالب را ارزیابی کنید. موفق باشید